

Ευθανασία: «δώρο» της αρχαιότητας (Άγγελος Αλεκόπουλος)

/ [Πεμπτούσία](#)

Η ευθανασία είναι ένα από τα πιο δύσκολα Βιοηθικά θέματα . Με τον όρο ευθανασία προσδιορίζεται «η πράξη που επιλέγει και προσφέρει το θάνατο ως την καλύτερη λύση στο δράμα μιας επώδυνης ζωής. Στην υποκειμενική της διάσταση εκτιμάται ως λύτρωση και επιλέγεται για να απαλλάξει την ανθρώπινη ζωή από την οδύνη μιας ασθένειας μιας καταστάσεως που δεν μπορεί να λέγεται ζωή».[\[1\]](#)

Η ευθανασία ως όρος, έννοια, αλλά και στάση ζωής δεν είναι κάτι καινούργιο. Ως λέξη που προέρχεται από το «ευ θνήσκειν» απαντάται στην αρχαία ελληνική γραμματεία περισσότερο με την έννοια του ένδοξου, του ωραίου, του ήσυχου και του φυσικού θανάτου. Η περίπτωση του Διαγόρα, που πέθανε μέσα στις επευφημίες του πλήθους για τους τρεις ολυμπιονίκες γιους του, αποτελεί κλασσικό

παράδειγμα φυσικής ευθανασίας, δηλαδή ένδοξου γαλήνιου θανάτου.

Παρότι η ίδια η σημασία του όρου είναι προβληματική, αφού η έννοια του θανάτου δεν μπορεί να συνδυαστεί με ευχαρίστηση η ευθανασία αυτού του τύπου κινούνταν στα όρια της φυσικής ισορροπίας της ανθρώπινης ζωής . Δεν μπορεί όμως να ισχυριστεί κανείς ότι απουσίαζε ως φιλοσοφία αλλά και πράξη αφού καταβαλλόταν προσπάθεια να τεθεί τέλος στη ζωή των ανθρώπων, προκειμένου να απαλλαγούν από ανίατες αρρώστιες και δυσβάστακτους σωματικούς πόνους.

Κείμενα της αρχαίας ελληνικής περιόδου μαρτυρούν ότι η ευθανασία υπήρχε ως δημοφιλής λογική και «αντίδοτο» στα γηρατειά και το σωματικό πόνο.^[2] Την ελληνική λέξη ευθανασία που σήμαινε τον ήρεμο και ευχάριστο θάνατο, δανείστηκε αυτούσια η αγγλική γλώσσα μεταλλάσσοντας όμως και τη σημασία της. Έτσι η αγγλική εκδοχή της «euthanasia» έχει ως σημασία την επίσπευση του θανάτου, προκειμένου να αναβαθμιστεί η ποιότητα ζωής στο τελευταίο στάδιο του ασθενούς και να μετριαστεί ο σωματικός πόνος . Όμως σταδιακά από τον 19^ο και κυρίως το 20^ο αιώνα, η ευθανασία δεν σημαίνει απλώς την ποιότητα των τελευταίων ωρών αλλά τη συγκεκριμένη ενέργεια, με την οποία τερματίζεται αποφασιστικά η ζωή του πάσχοντα.^[3]

Με βάση τους σύγχρονους ιατρικούς ορισμούς η ευθανασία διακρίνεται σε διάφορες κατηγορίες οι οποίες καταγράφονται αναλυτικά σε σχετικό παράρτημα στο τέλος της εργασίας.

^[1] Β. Γιούλτση, «Ευθανασία - κοινωνικές, ηθικές και μεταφυσικές συνέπειες» στο περιοδικό Παύλειος Λόγος , 1997, σελ.:5

^[2] Α. Γ. Κασελόπουλου, *Εκ του Θανάτου εις την Ζωήν, Θεολογική Προσέγγιση στις προκλήσεις της Βιοηθικής*, εκδόσεις Πουρνάρα, Θεσσαλονίκη 2009, σελ.:166

^[3] Α. Γ. Κασελόπουλου, *Εκ του Θανάτου εις την Ζωήν, Θεολογική Προσέγγιση στις προκλήσεις της Βιοηθικής*, εκδόσεις Πουρνάρα, Θεσσαλονίκη 2009, σελ.:167

Παρατήρηση: το παρόν κείμενο αποτελεί τμήμα της Διπλωματικής Εργασίας “Βιοηθικά προβλήματα στην Μονάδα Εντατικής Θεραπείας” που εκπόνησε ο κ. Άγγελος Αλεκόπουλος, στο πλαίσιο του προγράμματος “Σπουδές στην Ορθόδοξη Θεολογία” της Σχολής Ανθρωπιστικών Σπουδών του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου (ΕΑΠ), με επιβλέποντα καθηγητή τον κ. Νικόλαο Κόιο και την οποία η Πεμπτουσία δημοσιεύει με τη μορφή σειράς άρθρων.

[Δείτε το προηγούμενο άρθρο της σειράς κάνοντας κλικ **εδώ**](#)